

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 228/2019
09.05.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... – ..., чији је пуномоћник Радивој Ајдуковић, адвокат из ..., против туженог „ББ“ А.Д. ..., чији је пуномоћник Илија Кантар, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о сукобу надлежности између Трећег основног суда у Београду и Привредног суда у Београду, у седници већа одржаној дана 09.05.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари стварно је надлежан Трећи основни суд у Београду.

Образложење

Тужилац АА је основном суду поднео тужбу против туженог ББ А.Д. ..., којом је потраживао исплату неисплаћених зарада, јубиларне награде и доспелих камата, а све са законском затезном каматом.

Дана 28.05.2013. године, донета је пресуда којом је усвојен тужбени захтев тужиоца и тужени обавезан на накнаду трошкова поступка, да би у даљој фази поступка, а након подношења жалбе од стране туженог, над туженим био отворен стечајни поступак, из ког разлога је Трећи основни суд у Београду најпре решењем од 13.12.2017. године прекинуо поступак, а затим решењем од 09.11.2018. године наставио поступак у овој правној ствари, те се решењем од 27.12.2018. године огласио стварно ненадлежним за поступање, са налогом да се списи предмета доставе Привредном суду у Београду као стварно и месно надлежном суду.

Привредни суд у Београду је актом П број 951/19 од 02.04.2019. године, изазвао сукоб надлежности, те списе доставио Врховном касационом суду у Београду ради одлучивања, сматрајући да је за суђење у овој правној ствари надлежан Трећи основни суд у Београду.

Решавајући настали сукоб надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08...113/17) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Трећи основни суд у Београду.

Наиме, одредбом члана 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова, прописано је да привредни судови, између осталог, суде у првом степену у споровима поводом стечаја и ликвидације, а према члану 22. став 2. истог закона, основни суд у првом степену суди у грађанско-правним споровима, ако за поједине од њих није надлежан неки други суд. Међутим, имајући у виду да у поступку по жалби нема атракције надлежности, а да је у конкретном случају првостепени суд – суд опште надлежности донео пресуду, против које је изјављена жалба, о којој није одлучио надлежни другостепени суд, то је у овој фази поступка, надлежан основни суд, који је у обавези да предмет достави непосредно вишем суду ради одлучивања о жалби на првостепену пресуду, у смислу члана 21. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова.

. Тек у зависности од одлуке другостепеног суда о законитости првостепене пресуде (против које је изјављена жалба), односно уколико првостепена пресуда буде укинута, Трећи основни суд у Београду, у даљем току поступка, може поново оценити своју стварну надлежност.

На основу изнетог, применом члана 23. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић